

УДК 615.361.014.41:618.11-008.6

© Колектив авторів, 2011.

МЕТОДИКА ІМПЛАНТАЦІЇ КРІОКОНСЕРВОВАНИХ ФОЛІКУЛЯРНИХ КЛІТИН ТА ФРАГМЕНТІВ ЯЄЧНИКА ЛЮДИНИ ПРИ ЛІКУВАННІ ОВАРИАЛЬНОЇ ГІПОФУНКЦІЇ

Л. Г. Дьоміна, О. С. Прокопюк, В. Е. Чадаєв, Н. Н. Чуб, І. В. Добрунова

*Інститут проблем кріобіології і кріомедицини НАН України (директор – академік НАН України А. М. Гольцев),
м. Харків.*

**METHOD OF IMPLANTATION CRYOPRESERVED OF FOLLICULAR CELLS AND FRAGMENTS OF OVARY OF
WOMEN AT TREATMENT OF OVARY HYPOFUNCTION**

L. G. Demina, O. S. Prokopjuk, V. E. Chadayev, N. N. Tchoob, I. V. Dobrunova

SUMMARY

The method of implantation of cryopreserved of granulosa and cumulus cells and fragments of ovary of women at the amniotic shell with the purpose of application them in clinical practice at treatment of ovarian hypofunction was developed.

**МЕТОДИКА ИМПЛАНТАЦИИ КРИОКОНСЕРВИРОВАННЫХ ФОЛЛИКУЛЯРНЫХ КЛЕТОК И ФРАГМЕНТОВ
ЯИЧНИКА ЧЕЛОВЕКА ПРИ ЛЕЧЕНИИ ОВАРИАЛЬНОЙ ГИПОФУНКЦИИ**

Л. Г. Дёмина, О. С. Прокопюк, В. Е. Чадаев, Н. Н. Чуб, И. В. Добрунова

РЕЗЮМЕ

Была разработана методика имплантации криоконсервированных клеток гранулезы и кумулюса и фрагментов яичника человека в амниотической оболочке с целью применения их в клинической практике при лечении овариальной гипофункции.

Ключові слова: імплантация, яєчник, клітини гранульози та кумулюсу, кріоконсервування.

Сучасний техногенний вплив та екологічна ситуація характеризуються із збільшенням у населення ендокринної патології та значними порушеннями в репродуктивній системі. Зміни, які відбуваються в організмі жінки внаслідок зниження або виключення функції яєчників, призводять до беспліддя, невиногування вагітності, остеопорозу та інших хвороб.

Медикаментозні схеми лікування оваріальної гіпофункції містять в собі замісну гормонотерапію, препарати кальцію, кардіотонічні, гіпотензивні засоби, психостимулятори, поєднані з психо- і фізіотерапією. Однак не завжди можливо використання зазначеного лікування через тривалі курси терапії, побічні реакції на гормони, наявністю протипоказань, високу вартість ліків та ін. У зв'язку з цим, сучасна медицина має тенденції до впровадження альтернативних методів лікування, зокрема тканинної терапії. Так, імплантация оваріальної тканини, клітин гранульози та кумулюсу стала новим, перспективним засобом корекції оваріальної недостатності і системних порушень, пов'язаних з даною патологією. Крім того, було показано, що небажаний побічний ефект лікування злойкісних захворювань може бути подоланий за допомогою кріоконсервування аутологічної оваріальної тканини до проведення хіміо-радіотерапії з послидуючою трансплантацією її під час ремісії. Тому, процедура аутопересадки не має обмежень, ефективна й не дуже коштовна.

Засновником досліджень по пересадці яєчників вважають Роберта Моррісона, який в 1895 році провів аутопластичну трансплантацію цих органів крільчісі після кастрації, і виявив, що яєчники зберігали свою структуру впродовж тривалого часу дослідження. В Росії подібні операції проводив В.Г. Григор'єв в 1897 р. Після приживлення аутотрансплантованих яєчників у людини спостерігали їх функціонування, включаючи овуляцію, відсутність маточної атрофії та продукцію гормонів [1, 3].

Але, незважаючи на позитивні результати, терапевтичне використання оваріальної тканини не знайшло поширеного застосування в клінічній практиці через відсутність надійних методів її довгострокового зберігання, що є обов'язковою умовою для всеобщого обстеження і безпеки трансплантаційного матеріалу та створення банку зразків для клініки. Вирішенням цієї проблеми є кріоконсервування і довгострокове зберігання оваріальної тканини та клітин гранульози та кумулюсу [2, 4, 5, 6].

Мета роботи – розробка техніки імплантациї кріоконсервованих клітин і фрагментів яєчника людини у амніотичних оболонках при оваріальній гіпофункції.

МАТЕРІАЛИ ТА МЕТОДИ

Матеріалом для отримання кріоконсервованих оваріальних фрагментів (КОФ) були інтраопераційно видалені фрагменти яєчників у пацієнтів від 20 до

55 років відповідно до медичних показань. Клітини гранульози та кумуллюсу (КГК) отримували з преовуляторних фолікулів яєчників жінок (25-35 років), що проходили курс лікування в медичних центрах з природу безпліддя при проведенні програми запліднення ЗІV, з їх поінформованої письмової згоди. Після аспірації та поміщення ооцит-кумуллюсного комплексу в умови культивування фолікулярну рідину (ФР) з КГК збирали у стерильні пластикові пробірки та впродовж 1-2 годин транспортували на льоді в Інститут проблем кріобіології і кріомедицини (ІПК і К) НАН України. Видалені оваріальні фрагменти або КГК переносили в ємність з живильним розчином, що містить антибіотик. В умовах ламінарного боксу оваріальні фрагменти відмивали від ФР і клітин крові, подрібнювали (1x1x3-5 мм), розміщували по 6-7 фрагментів в охолоджене середовище кріоконсервування (СК). У роботі використали розчини 10% диметилсульфоксиду (ДМСО) та 10% поліетиленоксиду з молекулярною масою 400 (ПЕО-400), а також двохкомпонентне кріозахисне середовище, що складалось з 5% ДМСО та 5% ПЕО-400, які готовували на розчині Хенкса. Час експозиції фрагментів з СК становив 15-30 хв. Після інкубації фрагменти тканини поміщали в поліетиленові ампули (1 мл), герметизували, маркували та кріоконсервували, використовуючи повільну програму охолодження. На першому етапі біооб'єкт охолоджували зі швидкістю 1-2°C/хв. від кімнатної температури до початку кристалізації у зразку, після чого проводили напівавтоматичний сидінг протягом 5 хв. На другому етапі швидкість охолодження становила 10°C/хв. до -45-50°C, потім ампули занурювали у рідкий азот і зберігали при -196°C. Кріоконсервування проводили на програмному заморожувачі (ЗП-10), виготовленому СКТБ ІПК і К НАН України. Розморожували ампули зі зразками на водяній бані при температурі 38-40°C до фази вода-лід.

Морфологічну збереженість КОФ оцінювали в гістологічних препаратах з забарвленням гематоксилін-еозін та при культивуванні [6]. Придатність фрагментів яєчників для використання є відсутність в зразках та в анамнезі пацієнтки-донора сифілісу, туберкульозу, гепатитів В і С, ВІЛ-інфекції, злокісних процесів будь-якої локалізації або попередні операції на яєчниках.

РЕЗУЛЬТАТИ ТА ІХ ОБГОВОРЕННЯ

Показанням до клінічного застосування КОФ є зниження або відсутність функції яєчників, екстирпція яєчників. КОФ не призначали пацієнткам молодше 14 років і старше, ніж 55 років, а також при наявності гострих запальних процесів, злокісних пухлин. Всі маніпуляції по клінічному використанню КОФ проводили із дотриманням вимог асептики і антисептики. Для безпосереднього застосування КОФ використо-

вували медико-імунологічний препарат Платекс-амніотичний (ПА). Після відтаювання КОФ і ПА переносили в чашку Петрі. По 4 КОФ загортали в ПА та фіксували кетгутом. Препарати імплантували гетеротопічно в підшкірну клітковину в ділянку верхньозовнішнього квадранта сідниці. Після обробки шкіри 70% спиртом і 5% йодом, під місцевою інфільтраційною анестезією 10 мл – 0,5% новокаїну (після проби на алергію) виконували розріз шкіри до 3 см. Латерально від розрізу робили 2 підшкірні кишені (3x3 см). В одній кишені розташовували 4 КОФ в ПА, в другій – 4 КОФ без ПА. Рану ушивали та накладали асептичну пов'язку. Перев'язки робили через добу.

В результаті дослідження було виявлено, що структурно КОФ зберігали специфічну архітектоніку тканини. Застосування напівпроникних мембрани з метою зниження імунологічного конфлікту дозволило досягти значних результатів при трансплантації алlogennoї кріоконсервованої оваріальної тканини [4, 5].

Таким чином, є підстави вважати, що кріоконсервування оваріальної тканини й КГК та методи їх трансплантації отримають широку наукову і суспільну увагу через потенційну можливість їх використання для забезпечення ендокринного, репродуктивного та генетичного здоров'я жінки.

ЛИТЕРАТУРА

1. Використання аутотрансплантації оваріальної тканини у лікуванні посткастраціонного синдрому / Д. В. Салтовский, О. С. Прокопюк, В. В. Лазуренко [и др.] // Трансплантология. – 2003. – Т. 4, № 1. – С. 186–188.
2. Добронова И. В. Культивирование клеток гранулезы и кумуллюса после гипотермического хранения / И. В. Добронова, Н. Н. Чуб, М. П. Петрушко // Проблемы криобиологии. – 2008. – Т. 18, № 1. – С. 98–100.
3. Свободная гомотрансплантация яичников в биологических полупроницаемых мембронах / Г. М. Грязнова, В. И. Лопухин, Г. Г. Моломина [и др.] // Акушерство и гинекология. – 1972. – № 8. – С. 18–22.
4. Создание банка криоконсервированной овариальной ткани человека для аллогенных трансплантаций в акушерско-гинекологической практике / В. И. Грищенко, Л. Г. Демина, В. Е. Чадаев [и др.] // Криобиология. – 1987. – № 3. – С. 7–12.
5. Чадаев В. Е. Аллотрансплантация криоконсервированной овариальной ткани в амніотической оболочке как метод коррекции при эндокринном бесплодии : автореф. дис. на соиск. науч. степени канд. мед. наук : спец. 14.01.01 “Акушерство и гинекология” / В. Е. Чадаев. – Харьков, 1988. – 23 с.
6. Akar M. Restoration of ovarian endocrine function by ovarian transplantation / M. Akar, K. Oktay // Trends in Endocrinology and Metabolism. – 2005. – Vol. 16, № 8. – P. 23–25.